

	URZĄD STATYSTYCZNY W LUBLINIE		
	OPRACOWANIA SYGNALNE	Lublin, maj 2008 r.	
Kontakt: SekretariatUSLUB@stat.gov.pl		Tel. 081 533 20 51, fax 081 533 27 61	
Internet: http://www.stat.gov.pl/lublin/index_PLK_HTML.htm			
OCHRONA ZDROWIA I POMOC SPOŁECZNA W WOJEWÓDZTWIE LUBELSKIM W 2007 R.			

AMBULATORYJNA OPIEKA ZDROWOTNA

W ambulatoryjnej opiece zdrowotnej w końcu 2007 r. w województwie lubelskim działało 1445 podmiotów, tj. więcej o 7,4% niż rok wcześniej. Najbardziej zwiększyła się liczba niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej (o 11,1%). W strukturze podmiotów stanowiły one 50,0%.

Ambulatoryjna opieka zdrowotna – udzielanie przez świadczeniodawców świadczeń opieki zdrowotnej osobom niewymagającym leczenia w warunkach całodobowych lub całodziennych.

Podstawowa opieka zdrowotna – świadczenia zdrowotne profilaktyczne, diagnostyczne, lecznicze, rehabilitacyjne oraz pielęgnacyjne z zakresu medycyny ogólnej, rodzinnej i pediatrii, udzielane w ramach ambulatoryjnej opieki zdrowotnej.

Świadczenia specjalistyczne – świadczenia opieki zdrowotnej udzielane we wszystkich dziedzinach medycyny z wyłączeniem świadczeń udzielanych w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej.

Tabl. 1. Placówki ambulatoryjnej opieki zdrowotnej
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2006	2007	
	liczba		2006=100
Ogółem	1345	1445	107,4
zakłady opieki zdrowotnej	813	890	109,5
ogólnodostępne	792	869	109,7
służby medycyny pracy	21	21	100,0
publiczne	162	167	103,1
niepubliczne	651	723	111,1
praktyki lekarskie (indywidualne i grupowe) ^a ...	532	555	104,3

a Dane nie obejmują praktyk działających wyłącznie w ramach środków niepublicznych.

Liczba porad, jakich udzielono w ambulatoryjnej opiece zdrowotnej wzrosła w stosunku do roku poprzedniego o 5,4%. Mieszkańcy województwa lubelskiego najczęściej korzystali z porad w niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej (62,9% ogółu porad), w tym w poradniach podstawowej opieki zdrowotnej (77,8%) oraz gabinetach stomatologicznych (51,9%). Najwięcej specjalistycznych porad lekarskich (51,9%) udzielono w publicznych zakładach opieki zdrowotnej.

W 2007 r. przeciętny mieszkaniec województwa skorzystał z ponad 7 wizyt w placówkach ambulatoryjnej opieki zdrowotnej (w tym: 4,1 u lekarza

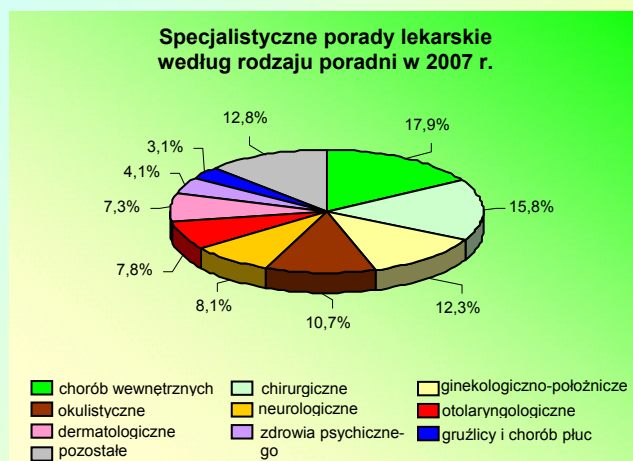
opieki podstawowej, 2,5 u lekarza specjalisty i 1,0 u stomatologa).

Tabl. 2. Porady udzielone w ambulatoryjnych zakładach opieki zdrowotnej^a

Wyszczególnienie	2006	2007	
	porady w tys.		2006=100
Ogółem	15623,1	16467,4	105,4
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	8518,9	8914,1	104,6
specjalistycznej opieki zdrowotnej	7104,2	7553,3	106,3
lekarskie	4836,8	5325,8	110,1
stomatologiczne	2267,3	2227,5	98,2
W publicznych zakładach opieki zdrowotnej	4767,2	4803,4	100,8
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	1822,7	1868,2	102,5
specjalistycznej opieki zdrowotnej	2944,5	2935,3	99,7
lekarskie	2745,1	2766,5	100,8
stomatologiczne	199,4	168,7	84,6
W niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej	9594,2	10355,3	107,9
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	6586,2	6933,7	105,3
specjalistycznej opieki zdrowotnej	3008,1	3421,5	113,7
lekarskie	1865,4	2265,1	121,4
stomatologiczne	1142,7	1156,5	101,2
W ramach praktyk lekarskich^b	1261,7	1308,7	103,7
w poradniach:			
podstawowej opieki zdrowotnej (lekarskie)	110,1	112,2	101,9
specjalistycznej opieki zdrowotnej	1151,6	1196,5	103,9
lekarskie	226,4	294,2	129,9
stomatologiczne	925,2	902,3	97,5

a Bez porad udzielonych w szpitalnych izbach przyjęć.

b Dane nie obejmują praktyk działających wyłącznie w ramach środków niepublicznych.

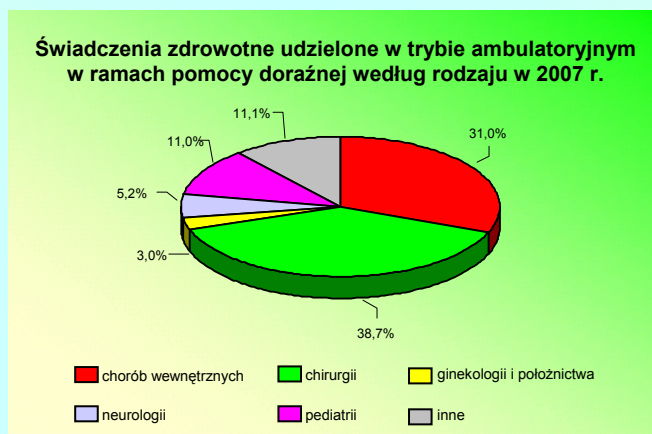
RATOWNICTWO MEDYCZNE

Szybka pomoc medyczną w nagłych przypadkach w 2007 r. świadczyło 48 jednostek ratownictwa medycznego.

Tabl. 3. Ratownictwo medyczne

Wyszczególnienie	2006	2007	
	w liczbach bezwzględnych	2006=100	
Jednostki:			
zespoły wyjazdowe ratownictwa medycznego	55	92	167,3
izby przyjęć	19	20	105,3
szpitalne oddziały ratunkowe	17	17	100,0
lotnicze pogotowie ratunkowe	1	1	100,0
Wyjazdy na miejsce zdarzenia	163236	171476	105,0
w tym w:			
ruchu uliczno-drogowym	7525	11865	157,7
pracy	1232	1226	99,5
szkole	1041	1576	151,4
domu	109569	126103	115,1
Osoby, którym udzielono świadczenia zdrowotnego poprzez wyjazd	172053	169854	98,7
w tym:			
kobiety	73534	78685	107,0
dzieci i młodzież do 18 roku życia	14843	10997	74,1
Osoby, którym udzielono świadczenia w izbie przyjęć lub szpitalnym oddziale ratunkowym w trybie ambulatoryjnym	335253	303426	90,5
w tym:			
kobiety	131079	128487	98,0
dzieci i młodzież do 18 roku życia	75970	64725	85,2

Zespoły ratownictwa medycznego dysponowały 92 zespołami wyjazdowymi i na 1 przypadało przeciętnie 23,5 tys. mieszkańców. W 2007 r. dokonały one ponad 171 tys. wyjazdów na miejsce zdarzenia, tj. o 5,0% więcej niż w roku poprzednim, z czego 73,5% to wyjazdy do domu, a 6,9% do zdarzeń w ruchu uliczno-drogowym. Udzieliły one pomocy ponad 169 tys. osób, tj. mniej o 1,3% niż w 2006 r.

W trybie ambulatoryjnym świadczeń w nagłych wypadkach udzielało 20 izb przyjęć i 17 szpitalnych oddziałów ratunkowych. Z ich usług skorzystało ponad 303 tys. osób, tj. o 9,5% mniej niż w poprzednim roku. Najczęściej udzielano pomocy o charakterze chirurgicznym (38,7% ogółu świadczeń).

W 2007 r. w porównaniu do roku poprzedniego znacznie zmalała liczba dzieci i młodzieży do 18 roku życia, którym udzielono świadczeń ratowniczych poprzez wyjazd i w trybie ambulatoryjnym, odpowiednio o 25,9% i o 14,8%.

APTEKI

Sprzedaż leków i środków medycznych w 2007 r. prowadziło 813 aptek i 57 punktów aptecznych.

Tabl. 4. Apteki i punkty apteczne^a

Wyszczególnienie	2006	2007	
	w liczbach bezwzględnych	2006=100	
Apteki	787	813	103,3
w tym:			
pełniące dyżury nocne:			
stałe	34	30	88,2
okresowe	217	213	98,2
Punkty apteczne^b	53	57	107,5
Pracujący ogółem (w aptekach i punktach aptecznych)	3045	3122	102,5
w tym:			
magistrowie farmacji	1658	1673	100,9
technicy farmaceutyczni	812	896	110,3
Liczba ludności na 1 aptekę i punkt apteczny	2587	2490	96,3

^a Badaniem objęte są ogólnodostępne apteki i punkty apteczne; nie wlicza się więc do nich aptek szpitalnych zaopatrujących w leki i środki medyczne stacjonarne zakłady opieki zdrowotnej.

^b Zgodnie z ustawą z 6 września 2001 r. o prawie farmaceutycznym, punkty apteczne tworzone po dniu wejścia w życie ustawy mogą być usytuowane jedynie na terenach wiejskich.

W porównaniu do 2006 r. nastąpił wzrost liczby aptek o 3,3% i punktów aptecznych o 7,5%. To spowodowało spadek liczby ludności obsługiwanej przez 1 placówkę o 97 osób (o 3,7%). Stałe dyżury nocne pełniło tylko 3,7% aptek, a ich liczba zmalała w stosunku do roku ubiegłego o 11,8%.

Wśród pracujących przeważali magistrowie farmacji, którzy stanowili 53,6% personelu.

ŻŁOBKI

Do systemu opieki zdrowotnej należą żłobki i oddziały żłobkowe działające przy przedszkolach. W województwie lubelskim placówki te zlokalizowane były wyłącznie w miastach.

Żłobki – jednostki udzielające świadczeń zdrowotnych obejmujących swoim zakresem działania profilaktyczne i opiekę nad dzieckiem w wieku do 3 lat, w czasie pracy rodziców lub opiekunów.

Tabl. 5. **Żłobki**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2006	2007	
	w liczbach bezwzględnych	2006=100	
Żłobki	15	15	100,0
Oddziały żłobkowe.....	7	7	100,0
Miejsca rzeczywiste.....	1083	1158	106,9
Dzieci	981	1093	111,4
Dzieci przebywające w ciągu roku	2106	2282	108,4
Osobodni pobytu w ciągu roku	152292	161445	106,0

Ich ilość nie zmieniła się w stosunku do ubiegłego roku. Wzrosła liczba miejsc rzeczywistych, przygotowanych na przyjęcie dzieci (o 6,9%) oraz dzieci przebywających w ciągu roku (o 8,4%). Według stanu na koniec grudnia, miejsca wykorzystane były w 94,4%, tj. o 3,8 punktu procentowego więcej niż w grudniu 2006 r. Przeciętny pobyt dziecka w placówce wyniósł 70,7 dnia i był krótszy o 1,6 dnia niż w 2006 r. W grudniu 2007 r. w miastach województwa lubelskiego na każde 1000 dzieci w wieku do 3 lat do żłobka lub oddziału żłobkowego uczęszczało 38,9, tj. o 3,4 więcej niż w grudniu 2006 r.

STACJONARNA POMOC SPOŁECZNA

W końcu 2007 r. w województwie lubelskim działały 82 **stacjonarne zakłady pomocy społecznej** (w tym 18 filii). Wśród nich 62,2% stanowiły domy pomocy społecznej, a 20,7% schroniska lub domy dla bezdomnych.

Dla 54,9% placówek organem prowadzącym był samorząd terytorialny. Pozostałe prowadzone były przez: stowarzyszenia (23,2%), kościoły i związki wyznaniowe (11,0%), fundacje (8,5%) oraz osoby fizyczne i prawne (2,4%).

Placówki dysponowały łącznie ponad 5,5 tys. miejsc, tj. więcej o 0,1% niż w roku ubiegłym.

Wskaźnik miejsc na 10 tys. ludności wyniósł 25,7 i był wyższy o 0,1 punktu procentowego niż w 2006 r.

W końcu grudnia 2007 r. w stacjonarnych zakładach pomocy społecznej przebywało 5225 mieszkańców, tj. tyle samo, co przed rokiem, w tym najwięcej w domach dla osób w podeszłym wieku (22,2%).

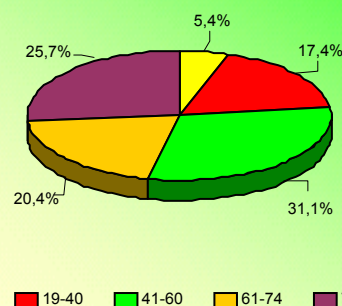
Tabl. 6. **Mieszkańcy stacjonarnych zakładów pomocy społecznej**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2006	2007	
	w liczbach bezwzględnych	2006=100	
Ogółem^a.....	5225	5225	100,0
w tym kobiety	2626	2455	93,5
z tego w domach i zakładach dla:			
osób w podeszłym wieku	1672	1158	69,3
przewlekłe somatycznie chorych	657	837	127,4
dorosłych niepełnosprawnych intelektualnie	993	1061	106,8
dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie	368	407	110,6
przewlekłe psychicznie chorych	628	693	110,4
niepełnosprawnych fizycznie	167	287	171,9
matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży	114	135	118,4
bezdomnych.....	626	647	103,4
z tego w wieku:			
do 18 lat	270	282	104,4
19-40	921	911	98,9
41-60	1600	1624	101,5
61-74	1074	1066	99,3
75 lat i więcej	1360	1342	98,7

a Łącznie z filiami.

Większość osób (87,4%) opłacało swój pobyt przynajmniej w części z dochodów własnych, przy czym tylko 2,8% pokrywało go w całości. Gminy lub budżet państwa w 5,9% przypadków w całości finansowały pobyt w zakładach stacjonarnej pomocy społecznej, natomiast 6,1% mieszkańców takich zakładów zwolniona była z ponoszenia opłat.

Mieszkańcy zakładów stacjonarnej opieki społecznej według wieku w 2007 r.

Najliczniejszą grupę pod względem wieku stanowiły osoby od 41 do 60 lat (31,1%), najmniej liczną dzieci i młodzież do 18 roku życia (5,4%).

W ciągu 2007 r. w zakładach stacjonarnej pomocy społecznej umieszczono 1580 osób, czyli o 9,2% mniej niż w ubiegłym roku. Według stanu na koniec 2007 r. na przyjęcie w placówce oczekiwało 227 osób, tj. mniej o 13,4% niż w roku poprzednim.

Opiekę nad dziećmi i młodzieżą pozbawioną całkowicie lub częściowo opieki ze strony rodziny naturalnej, realizowaną w ramach pomocy społecznej sprawują placówki opiekuńczo-wychowawcze oraz rodziny zastępcze.

W 2007 r. funkcjonowało 113 **placówek opiekuńczo-wychowawczych**, w tym: 37 całodobowe (o 3 więcej niż w ubiegłym roku) i 76 wsparcia dziennego (o 4 mniej).

Placówki interwencyjne – zapewniają na czas trwania sytuacji kryzysowej doraźną opiekę i wychowanie, kształcenie dostosowane do wieku i możliwości rozwojowych, przygotowują diagnozę dziecka i jego sytuacji rodzinnej oraz ustalają wskazania do dalszej pracy z dzieckiem.

Placówki rodzinne – tworzą wielodzietną rodzinę, umożliwiającą całodobową opiekę i wychowanie (np. licznemu rodzeństwu), zapewniają kształcenie, wyrównywanie opóźnień rozwojowych i szkolnych.

Placówki socjalizacyjne – zapewniają całodobową opiekę, wychowanie i kształcenie oraz zaspokojenie niezbędnych potrzeb dziecka, zapewniają zajęcia korekcyjne, kompensacyjne, logopedyczne, terapeutyczne, rekompensujące brak wychowania w rodzinie i przygotowują do życia społecznego, a dzieciom niepełnosprawnym – odpowiednią rehabilitację i zajęcia specjalistyczne.

Placówki wielofunkcyjne – zapewniają dzienną i całodobową opiekę oraz wychowanie poprzez realizację zadań przewidzianych dla placówki: wsparcia dziennego, interwencyjnej i socjalizacyjnej, a także łączą dzienne i całodobowe działania terapeutyczne, interwencyjne i socjalizacyjne skierowane na dziecko i rodzinę dziecka.

Placówki wsparcia dziennego – działają w najbliższym środowisku dziecka, wspierają funkcje opiekuńczo-wychowawcze, świadcząc opiekę dzienną i zapewniając dziecku: pomoc w nauce, organizację czasu wolnego, rozwój zainteresowań, organizację zabaw i zajęć sportowych.

Tabl. 7. **Wychowankowie placówek opiekuńczo-wychowawczych**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2006	2007	
	w liczbach bezwzględnych		2006=100
Placówki całodobowe	1240	1238	99,8
interwencyjne	14	20	142,9
rodzinne	225	217	96,4
socjalizacyjne	533	515	96,6
wielofunkcyjne	468	486	103,8
Placówki wsparcia dziennego	3081	2573	83,5
opiekuńcze	2694	2169	80,5
specjalistyczne	387	404	104,4

W stosunku do 2006 r. spadła o 0,2% liczba podopiecznych objętych opieką całodobową, w tym zwłaszcza w placówkach rodzinnych (o 3,6%), zaś wzrosła w placówkach interwencyjnych (o 42,9%). Największa liczba osób przebywała jednak nadal w placówkach o charakterze socjalizacyjnym (41,6%).

Jedynie 3,4% wychowanków instytucji całodobowych było sierotami biologicznymi, a 27,0% – półsierotami. Prawie 70% umieszczonych w placówkach dzieci posiadało obojwoje rodziców.

Z pomocy placówek wsparcia dziennego korzystało ponad 2,5 tys. podopiecznych, a ich liczba zmalała w porównaniu do 2006 r. o 16,5%.

Alternatywą dla systemu instytucjonalnego jest umieszczanie dzieci w **rodzinach zastępczych**.

Rodziny zastępcze – to rodziny zapewniające na czas określony opiekę i wychowanie dzieciom pozbawionym całkowicie lub częściowo opieki rodzicielskiej.

Tabl. 8. **Rodziny zastępcze**
Stan w dniu 31 XII

Wyszczególnienie	2006	2007	
	w liczbach bezwzględnych		2006=100
Rodziny zastępcze	1837	1806	98,3
spokrewnione z dzieckiem	1537	1514	98,5
niespokrewnione z dzieckiem	263	253	96,2
zawodowe niespokrewnione z dzieckiem: wielodzietne, specjalistyczne oraz o charakterze pogotowia rodzinnego	37	39	105,4
Dzieci w rodzinach zastępczych	2700	2676	99,1

W 2007 r. spadła ilość rodzin zastępczych (o 1,7%), w tym w największym stopniu rodzin niespokrewnionych z dzieckiem (o 3,8%), wzrosła jedynie o 5,4% liczba rodzin zawodowych niespokrewnionych z dzieckiem. Liczba wychowanków znajdujących się pod opieką rodzin zastępczych zmalała o 0,9%. Najczęściej funkcje rodzin zastępczych spełniały osoby spokrewnione z dzieckiem (83,8%).